

Paraules d'agraïment

Fa dues setmanes a Bigues i Riells va tenir lloc la 6a edició de la Fira de Consum i Turisme on nosaltres, l'Art en Decoració, vàrem ser-hi presents en un stand on vam tenir l'oportunitat de donar a conèixer els nostres articles de cortines i accessoris per la llar. Mitjançant aquestes paraules, volem felicitar a l'organització pel bon tracte rebut i per la manera com va transcórrer la fira, on ens vàrem sentir com si fóssim a casa nostra. Us volem donar ànims i forces perquè aquesta iniciativa tiri endavant durant molts anys i desitgem que ens tingueu en compte de cara a les properes edicions. Pensem que en el Vallès fan falta iniciatives com aquesta que donin un cop de mà al petit comerç. Moltes gràcies!

L'ART EN DECORACIÓ

Gràcies a l'Hospital de Granollers

Dins de l'Hospital de Granollers tenim un bon servei d'Oftalmologia. I vull donar les gràcies a l'equip mèdic del doctor Manzano pel bon servei que m'han donat. Felicito l'hospital pel nou servei d'urgències del centre i pel nou local d'Oftalmologia.

FRANCESCA PAYÀS
Granollers

Katrina sacude Nueva Orleans

Katrina, el efecto ambiental temido por las ciudades próximas a su trayectoria, enviste contra Nueva Orleans (EUA) sembrando una ola de terror que deja cientos de desaparecidos y miles de muertos.

A su paso este huracán ha convertido la ciudad de Nueva Orleans en una ciudad fantasma que tardará muchos años en recuperarse de esta calamidad.

Los que han sobrevivido a esta catástrofe ambiental se han quedado sin casa, bienes materiales y la mayoría sin sus seres más queridos. A pesar de haber sobrevivido a Katrina ven peligrar de nuevo su vida, ya que los medios existentes que ha proporcionado el gobierno de EUA son totalmente insuficientes para el volumen de gente que acude a los puestos de socorro existentes. Y es que

Tot esperant notícies

Durant aquests dies passats s'ha rebut la cordial visita de dos dels grans polítics de l'Estat espanyol, el senyor Bono i el senyor Rajoy. Sembla ser que tan l'un com l'altre van quedar sorpresos per l'amabilitat amb què van ser atesos, cosa que en aparença va fer canviar el raonament del senyor Rajoy.

En aquests moments però, ens ha quedat el dubte de si tenien interès pel nou Estatut que s'està acabant de projectar a Catalunya, o si els interessava saber on s'establirien les grans empreses financeres, dins de les quals sembla que també hi haurà novetats. Ara com ara, només ens cal esperar una mica més per saber quin serà el resultat del nou Estatut, sobre el qual els estadistes d'aquí fa dies que intenten posar-se d'acord i que, en el cas que es renovi, esperem que sigui acceptat a Madrid. La negociació entre les principals empreses econòmiques requerirà força temps més.

M. IBORRA
Granollers

como hemos podido ver en los medios de comunicación más frecuentes (televisión, radio,... etc) los recién nacidos y menores son los que tienen más dificultad para sobrevivir a estas circunstancias ya que muchos de ellos están totalmente desnutridos.

¡El gobierno del Sr. Bush parece que no se dé cuenta que hay bebés que están a punto de fallecer porque no tienen ni un biberón para alimentarse!, y frente a esto sus padres sienten tal impotencia que les lleva a la desesperación de ver que no pueden hacer nada por sus hijos.

Ahora es cuando se debería de ver el movimiento internacional de apoyo hacia esta ciudad y sus habitantes, y sobre todo la movilización del gobierno de EUA luchando por sus ciudadanos.

LAURA ROBADO SALAS

Quina barra!

Tots els pensionistes d'aquest país el mes de gener rebem una carta de la Secretaria d'Estat de la Seguretat Social en la qual se'ns comunica la preocupació de l'Institut del Ministeri de Treball i Afers Socials, perquè els pensionistes poguem mantenir el nostre poder adquisitiu, i per aquest motiu s'augmenten les pensions en un 2%. Però de veritat es creuen aquests senyors que amb un augment així (que en la majoria de pensionistes representa de 6 a 12 euros mensuals) podem mantenir el nostre poder adquisitiu? Si és així, o ignoren

o no volen saber la realitat diària. Els pensionistes cada any som més vells i més pobres, però no som més babaus i vivim la realitat diària.

On estarien aquests senyors que avui governen des de Madrid el conjunt del país, sense el sacrifici que vam fer nosaltres per tirar endavant quan es va acabar la Guerra Civil? Nosaltres vam heretar un país desfet, treballàvem tantes hores com té el dia per uns sous de misèria, patint un racionament dels aliments que era clarament insuficient, principalment per la gent més jove. A causa d'això es van disparar els casos de tuberculosi entre la joventut. En fi, això, pels que ho vam passar, no és gens agradable de tornar a recordar.

Però el cas és que els que vam suportar totes aquestes vicissituds, continuem estant discriminats quan hem arribat a la nostra vellesa. Estem a la cua en qüestió de pensions, ja que són de les més baixes de la Comunitat Europea. Saben el que significa viure amb una pensió de 300 o 400 euros al mes? Des que la moneda en curs és l'euro, el cost de la vida ha augmentat un 66%, ja que el que abans valia 100 pessetes, ara val 1 euro. Aquesta és la pura realitat. Per això m'indigno cada any quan rebo la carta del Ministeri de Treball i Afers Socials, en la qual se'ns comunica que augmenten les pensions perquè poguem mantenir el nostre poder adquisitiu. Quin cinisme!

Senyors, repeteixo la frase:

Els vells cada cop som més vells i més pobres, però no més babaus! Prou de prendre'ns el pèl!

MIQUEL ROIG
Barcelona

Estafes per idiotes

Fa uns dies vaig rebre la primera factura de gas natural en la que em cobraven 35 metres cúbics de gas. He trobat en la mateixa dos detalls que voldria ressaltar. El primer, que cap persona ha entrat a casa a comprovar el comptador i segon, que encara no tinc la instal·lació connectada a la xarxa de subministrament. Sóc partidari que en una democràcia tothom té dret a estafar per guanyar-se la vida, però demanaria a Gas Natural que si ho volen fer sigui d'una manera que l'estafat no tingui la impressió que el prenen per idiota.

JORDI RIU VIDAL
Sant Antoni de Vilamajor

Fidel Castro, un cas perdut

Diuen que "de mal agraités l'infern n'està ple" i al qui es pot donar aquest qualificatiu és al dictador Fidel Castro, que cau tan "simpàtic" als nostres progressos.

De què han servit els esforços del nostre president del govern, el sr. Rodríguez Zapatero, davant la CE d'aixecar-li, provisionalment, les sancions? Només cal llegir les recents declaracions, després de quatre hores de pontificar, per a mi ja esperades, d'aquest sapastre que... Cuba no necessita Europa!

N'estic segur que ell no la necessita per a res, però per què no ho pregunta al poble cubà que "disfruta" fa tants anys de l'home providencial per Cuba, com nosaltres també en vàrem disfrutar prop de quaranta anys del nostre, i que també feia escarafalls de la Comunitat Europea quan tampoc ens admetien mentre a Espanya no hi hagués una democràcia. Es allò que deia un escriptor-escèptic falangista, ja una mica desenganyat del seu "Caudillo" -em sembla que va ser Agustí de Foxà, si la memòria no en falla-, "li fotran una puntada de peu al cul... nostre!"

Que n'és de còmode "disfrutar" d'una poltrona dictatorial en què s'han de sacrificar sempre... els altres.

PERE PI CABANES
Cantonigròs